

ក្រុមការថ្មី

NEW PIONEERS

dân dào

Dec. 25, 1976

GOVERNOR'S TASK FORCE FOR INDOCHINESE RESETTLEMENT
707 East Locust, Des Moines, Iowa 50319

No 17

Toll Free Number : 800-362-2780 : Tai Dam Team
800-362-2923 : Vietnamese Team

U.S. POLICY ON CASH

(The following article was reprinted with permission from the October 1976 NEW LIFE, Department of Health, Education, and Welfare, Washington, D.C. 20201.)

NEW LIFE continues to receive inquiries about the use of monies provided to voluntary and state and local resettlement agencies by the federal government. Some refugees mistakenly believe that they are entitled to a \$500 cash payment to assist them in resettling in the United States. Perhaps a brief review of the U.S. Government's intent in providing funds for refugee resettlement will serve to clear up any misunderstandings.

In the spring and summer of 1975, the federal government contracted with a number of voluntary and state and local resettlement agencies to provide assistance

to the newest group of U.S. immigrants, the Indochinese. According to these contracts, the federal government agreed to award grants of \$500 per capita to the resettlement agencies for the expenses incurred by those agencies in resettling the refugees.

However, because individual refugee circumstances and needs vary (for instance, in such areas as English language ability, health and occupational skills), the cost of services to meet such needs also varies. Thus the \$500 may be more than enough to cover the resettlement agency's costs on behalf of one refugee but only a portion of the total costs incurred by the resettlement agency on behalf of another refugee. All contracts with resettlement agencies are subject to a federal government audit, and any unused funds are to be returned to the U.S. Government.

In its contracts with voluntary and state and local resettlement agencies, the federal government did not specifically state the types of expenditures for which the funds could be used. It was the government's intent, however, that the funds be used to cover expenses incurred in the physical resettlement of the refugees and that any funds left over after the actual resettlement would be used in furtherance of the self-sufficiency of the refugees.

Therefore, the task of determining the kinds of expenditures to be made was left to the best judgment of the resettlement agencies, so long as the funds were used in support of the refugees.

Although some resettlement agencies have chosen to provide a direct payment of money to refugees, there is no requirement that a resettlement agency provide such a direct payment. Those refugees who did receive cash payments received them only because the resettlement agency determined that it was appropriate to provide direct cash assistance as part of the resettlement process. It is important to remember that a refugee is not entitled to any specific amount of cash from the resettlement agency.

by Clement Moore, in which Santa Claus (originally referred to as St. Nicholas) travels from house to house on a sled driven by flying reindeer. He supposedly climbs down the chimney and places gifts for the small children around the Christmas tree and fills their stockings, which hang from the fireplace, with candy and other goodies.

The Christmas Season is a beautiful time of the year. It's a time when snow covers the ground and children sled from sunup to sundown. It's a time when families and relatives travel long hours to be together to eat a feast of food that may have been in preparation for days. Most important, it's a time when people celebrate the life and birth of Jesus.

Another tradition practiced during the holiday is the sending of Christmas cards. Christians send Christmas cards to friends and relatives who live both close and far away wishing them a happy holiday. A card sent during the Christmas season displays great friendship and love.

Persons of the Jewish faith (this religious belief accepts Jesus as a great teacher but not as the son of God) also have a religious celebration in December this year which is called Hanukkah ("Feast of Lights"). The ceremony will be held Dec. 17 to 24.

Hanukkah lasts for the full eight days and symbolizes the Jewish people's religious, cultural and national freedom.

On each of the eight nights one candle is lighted, until on the last night all eight candles are burning. The candles refer to an oil lamp which was found in the Temple in Jerusalem after its recapture by the Jewish people. The oil lamp was said to have had only enough oil for one day but because of a miracle the flame remained burning for eight days, at which time a fresh supply of oil was obtained.

The federal government planned for the resettlement of Indochinese refugees through a combination of services to be provided or arranged by the resettlement agencies. Whether a resettlement agency makes, or does not make a direct payment of money to a refugee is completely at the discretion of the resettlement agency which sponsored the refugee.

THE CHRISTMAS SEASON

The Christmas season is a time when most Americans in one way or another celebrate their religious beliefs and love between family members, relatives and all of mankind.

For Christians, either Christmas Day (Dec. 25) or Christmas Eve is celebrated as the birth of Christ, the son of God. On this day, the family members gather around a Christmas tree, which has been placed in the house and decorated with lights and ornaments, and open gifts which have previously been wrapped in bright colored paper and kept under the tree.

The Christmas season begins for Christians when the Christmas tree is erected. Many families still follow the long-honored, informal tradition of gathering the whole family together and decorating the tree. The tree, first used by Martin Luther in Germany, holds no specific meaning other than to celebrate the birth of Christ.

Another Christmas season custom is the singing of Christmas carols. The Christmas carols are sung in church, in the family's home and by groups of people called "carolers" who walk from house to house at night singing songs. The songs glorify God, the birth of Jesus and the love of mankind.

Santa Claus is probably the most famous of all Christmas legends. Santa Claus is a fat, jolly, bearded old man dressed in a red, fur-trimmed snow suit who gets credit every Christmas for delivering millions of gifts to little boys and girls. The fictitious story originated from a story entitled, "Visit from St. Nicholas"

by Clement Moore, in which Santa Claus (originally referred to as St. Nicholas) travels from house to house on a sled driven by flying reindeer. He supposedly climbs down the chimney and places gifts for the small children around the Christmas tree and fills their stockings, which hang from the fireplace, with candy and other goodies.

The Christmas Season is a beautiful time of the year. It's a time when snow covers the ground and children sled from sunup to sundown. It's a time when families and relatives travel long hours to be together to eat a feast of food that may have been in preparation for days. Most important, it's a time when people celebrate the life and birth of Jesus.

Another tradition practiced during the holiday is the sending of Christmas cards. Christians send Christmas cards to friends and relatives who live both close and far away wishing them a happy holiday. A card sent during the Christmas season displays great friendship and love.

Persons of the Jewish faith (this religious belief accepts Jesus as a great teacher but not as the son of God) also have a religious celebration in December this year which is called Hanukkah ("Feast of Lights"). The ceremony will be held Dec. 17 to 24.

Hanukkah lasts for the full eight days and symbolizes the Jewish people's religious, cultural and national freedom.

On each of the eight nights one candle is lighted, until on the last night all eight candles are burning. The candles refer to an oil lamp which was found in the Temple in Jerusalem after its recapture by the Jewish people. The oil lamp was said to have had only enough oil for one day but because of a miracle the flame remained burning for eight days, at which time a fresh supply of oil was obtained.

TASK FORCE TELEPHONE NUMBERS CHANGE

Because of changes and improvements in the state government telephone system, it was necessary that several thousand telephone numbers be changed in the Des Moines area. As a result, every Task Force phone number, excluding the Toll Free numbers, was changed from prefix 247 to 281. (The term prefix refers to the first three numbers in a seven numeral phone number. For example, Somsak Saythongphet's phone number was 247-4337. It is now 281-4337.) The Toll Free numbers will remain the same.

Please help us to notify everyone of the change. Thank You.

THAI DAM CELEBRATION!

An estimated 2,100 people attended "The First Annual Thai Dam Festival of Freedom" Saturday, Nov. 20, at the Red Horse Armory in Des Moines. Without hesitation we can say the celebration was a huge success.

Governor Robert D. Ray attended the celebration and gave a short speech commanding the Thai Dam for their bravery and success in resettling in Iowa. Ray also added that he wanted to thank the citizens of Iowa for opening their hearts and homes to the fleeing refugees during the past year.

The Governor's speech was very informal--almost speaking with the guests, sponsors and Thai Dam on a one-to-one basis. It was apparent by the Governor's actions that he was deeply touched by the attitude of appreciation and good fellowship displayed by refugees and sponsors alike. After thanking the many individuals, groups and organizations responsible for the resettlement success, Ray bestowed a great honor to the refugees when he said he was glad the Thai Dam had come to the State of Iowa because they added a wonderful new flavor and culture to the society.

Immediately following the speech, Bac Cam Quy and Houng Baccam presented Governor Ray with a large "Certificate of Appreciation." The certificate stated: "This acknowledges that, under the Program of the Thai Dam people in the United States of America Governor Robert D. Ray has wholeheartedly assisted the Thai Dam people

in making their new life and searching for their new freedom. Therefore, the Thai Dam Community does hereby award this Certificate of Appreciation with the sincere gratitude of the Thai Dam people." The certificate was signed by Bac Cam Quy, representing the Thai Dam Community.

Also attending the celebration and giving short speeches were Colleen Shearer, Acting Director of Job Service and Director of the Governor's Task Force for Indo-chinese Resettlement; Kenneth Quinn, from the National Security Council in The White House, who brought a letter from President Gerald R. Ford; Arthur Crisfield, Linguist Professor at the University of Hawaii; and Cam Uynh, Chairman of the Festival of Freedom.

Colleen Shearer, who has directed the Governor's Task Force from the very beginning, said in her speech, "Only one year ago we met for the first time and now we are old friends. There is much trust and love between us as we continue to live and work together."

Shearer, who wore a beautiful traditional Thai Dam dress which was made by Seng Baccam and presented to her on her birthday, continued by saying, "Your spirits have entered our hearts and our God has kept us strong during this year of hard work. When we are old people we will look at our grandchildren playing together and know that we have made a good life for them." This speech was given in both English and Thai Dam by Mrs. Shearer.

After the completion of the speeches, Governor Ray and Mrs. Shearer were each presented with a "phouang malay," which displays an old Indochinese custom for honoring guests. The phouang malay is a type of garland which is made of bright colored paper and placed around the neck.

The mood of the celebration then changed when Houng Baccam announced that the scheduled Dance for the Governor would begin with the singing of the state song entitled "Iowa." The crowd became solemn and everyone joined together to sing. The refugees voices were heard rejoicing in their new love and freedom.

Ten beautiful Thai Dam girls and one musician playing a Texng Tau (a two-stringed instrument that looks like a thin guitar and is made from a gourd) next entered the performing area and began the "Iowa Dance." The dance is traditionally called the "Candle Dance." The girls were dressed in black skirts, green belts and black shirts with silver frog-type closures and carried lighted candles protected by transparent paper formed in the shape of flowers.

The 10 Thai Dam girls danced in unison and formed each letter of the word Iowa. The flowing movement of the candles through the transparent colors and the rhythm of the music was pleasing and fascinating to everyone present. Every eye followed the dancers during the entire performance and a loud, vivacious round of applause went up at the conclusion of the dance.

Lunch next headlined the day's main events, and what a lunch it was! Traditional Thai Dam food covered more than 30 tables and completely filled one of the rooms. More than 2,000 people lined up to feast on the delicacies unknown to most Americans. Such foods as sticky rice, egg roll (cha jaw), fried chicken, dried beef (sin hank), rice noodles (khao poon), chopped turkey and chicken mixed with spices (lop), fried rice and meat rolls were available to all.

The Governor, as well as all the guests, feasted on the delicious food while visiting with families and sponsors.

Immediately following the lunch, Houng Baccam and Colleen Shearer began a traditional dance. The onlookers applauded the two dancers and soon Kenneth Quinn, Arthur Crisfield and many other friends and sponsors were dancing with the strange and new movements of the Thai Dam dances.

The band played a variety of customary songs and it wasn't long until nearly

everyone who dared take a chance had danced the slow, beautiful steps. To those persons present the dance held a great meaning. For the first time since the refugees had come to Iowa and to the U.S. they were all together and celebrating their prosperous and free new life. Although the Thai Dam are now in America, they did not leave their country behind. The Thai Dam customs and beliefs will always be in their hearts and what could be a better way to express their joy than to invite their new friends to a party where they can eat Thai Dam food and dance Thai Dam dances? The party symbolized the love and friendship between the two peoples.

As well as Governor Ray, Colleen Shearer, Kenneth Quinn, Arthur Crisfield, and Jill Quam, Coordinator of the Governor's Task Force for Indochinese Resettlement, other sponsors, friends, officials, and members of public and private organizations were awarded Certificates of Appreciation for their assistance.

For the Thai Dam and all persons present at the celebration the party was a magnificent success. Speaking for myself and the other members of the Task Force, as well as everyone who was invited, I would like to thank the Thai Dam for their generosity and goodwill.

The following are the speeches given during the celebration:

•Cam Uynh, Chairman of The First Annual Thai Dam Festival of Freedom and member of the Governor's Task Force for Indochinese Resettlement.

"Honorable Governor, Ladies and Gentlemen: Being Chairman of the organization of The First Annual Thai Dam Festival of Freedom, and in the name of Mr. Bac Cam Quy, the former Vice President of the Thai Federation, and on behalf of the Thai Dam in Iowa, I would like to welcome warmly your kind presence to this party.

"We should make a big apology to you and other benefactors and friends whose names we might have missed and thus are not attending this party. We might have made some possible errors in this enterprise.

"This party has three meanings in our mind: Firstly, as the first pioneers who came in the same circumstances as ours, seeking freedom and comfortable living to this new continent two centuries ago, we celebrate today our first Thanksgiving. Secondly, we have celebrated it also in Indochina but under a different name-- Festival of New Harvest--independently on the location but the topic remains the same: Thanks to the God and protecting spirits. Thirdly, the history of the Thai Dam people is that we have lived in Asia as minorities in different countries and always having fled from wars, reprisals and seeking for peace and freedom.

"Here we are now new inhabitants of the United States of America.

"Nevertheless, how much gloomy was our situation when in less than 24 hours we decided to cross the Mekong River, tears on our eyes, leaving behind all belongings, friends and relatives of 20 years of living in Laos. We did not know what our future would be.

"We lived just another adventure but really not like the former ones--the evacuation in 1952 to Hanoi, the trip from Hanoi to northern Laos, and then in 1956 to Vientiane, Laos. These replacements were undertaken by French and Lao officials who had their official means to help us.

"But on May 10, 1975 when our leader crossed the Mekong River in a small pirogue, we had a small hope in our mind that people with freedom might not abandon us. This faith helping, we got contact with officials and friends in Thailand. We had been through various circumstances, sometimes hopeful, sometimes despairing.

"Finally our faith has not been in vain. The Governor of Iowa responded to our voice in distress and the U.S. Government granted us to come.

"I should also stress that the task of resettlement has not been easy even though the success has been wonderful. We have thanks to you all who helped each

in his own way.

"We would like to seize this opportunity again to express our profound gratitude to the U.S. Government, to the Iowa Government, in particular to the Governor's Task Force, other officials and private organizations and individuals who contributed morally, intellectually, physically and materially to our new life.

"We believe this life should be the best and forever."

*Gerald R. Ford, President of the United States. (This speech was in the form of a letter read by Kenneth Quinn, of the National Security Council staff in The White House.)

"I welcome the opportunity to commend all the citizens of Iowa who ensured the success of this First Annual Tai Dam Festival.

"All of us can take pride in the extraordinary efforts that have been made throughout our country to welcome Indochinese refugees and to help them establish new lives in America. Iowa deserves national recognition for its exemplary contribution to this important humanitarian mission.

"I am especially pleased to applaud Governor Ray who initiated this outstanding program and the members of his Task Force who worked long and hard to make it a reality.

"The spirit of the Iowans who opened their hearts and homes to these needy refugees was in the best American tradition. During our Bicentennial year their example is the tallest tribute that can be paid to the vitality of our democratic way of life."

*Arthur Crisfield, Linguist Professor at the University of Hawaii.

"Governor Ray, distinguished guests, the people of Iowa and especially the Tai Dam: It is an honor and a privilege to be with you on this historic occasion for it celebrates a day of great joy and pride in the lives of all of us--a day when the people of Iowa reached out and embraced a beleaguered group of refugees from

half-way round the world but more than that, a day when East met West, truly with mutual respect, admiration and love.

"Until that day the Tai Dam had known little peace or security for over a generation. Social and political upheaval had destroyed the tranquil valleys of their homeland. With broken families constantly fleeing the insurgent tide, the Tai Dam would no sooner build new homes and plant new gardens, then all would be destroyed again. In May last year when this tide was reaching even the banks of the Mekong, this courageous band of people among us today, once again, with fearful and heavy hearts abandoned the happy village they had claimed from the jungle and in the stealth of the night, crossed the river to face a future more uncertain than any before.

"This unexpected turn of events took place while I was returning to Laos. In Paris I learned from an anxious Tai Dam friend that her family and many others had fled to Thailand. There was no news in the papers. By the time I reached Bangkok I was told that all Americans were being evacuated from Laos.

"I went immediately to the border to find the happy people I'd known only two months before now crowded together in a small refugee camp with only a few possessions they could bring across with them, dazed and unbelieving that they had fled yet another time. But I was struck by the courage and determination of their leaders in the face of such uncertainty. The diplomatic community did not even consider them refugees. Their pleas for asylum were falling on deaf ears.

"But throughout the bleak and seeming hopeless months that followed, there was beginning in Iowa unknown to them a spark of new life for their people. The Governor had made a brave decision and proposed that Iowa sponsor this intrepid group, unknown to but a handful of Americans. The compassion and hard work of the Governor's Task Force and the people of Iowa have made the story of the Tai Dam one in which all Americans can be proud.

"In these times when many families in America are troubled and problems of

urbanization and commercialization face our society, the Tai Dam have a great contribution to make. For they live and believe in many of the ideals held by our forefathers and last in the fast-paced society of today.

"Though our greatest concern is to aid the Tai Dam in a smooth and happy assimilation to the American way of life, we must not measure this progress in American terms alone. We must not overlook those things which the Tai Dam have to give us and we must always encourage them to preserve and take pride in their heritage and their traditions. The beauty, charm and humor in their way must never be lost to us or to them.

"As America celebrates her Bi-centennial and remembers the many poignant moments in our history, let us dedicate ourselves to the preservation of this moment and the greatness of character it has revealed in our hearts so that our lives will be examples to all peoples for the furtherance of peace, freedom, and prosperity in the world."

The following written statements were received in reference to the celebration:
(Some of the following letters or messages that were received prior to the event were read aloud by Mrs. Shearer.)

*J. M. Wilson, Jr., Coordinator for Humanitarian Affairs, Department of State, Washington, D.C.

"Dear sirs: I have just received your kind invitation to attend the first annual Thai Dam Festival of Freedom. Unfortunately, I must send my regrets at not being able to attend as I will be departing the country for business overseas on Saturday.

"However, I wish to take this opportunity not only to thank you for the invitation, but to commend you on the theme and spirit of the celebration. I know that the first year spent in a new country can be difficult, but it has been part of the spirit of life in this country to rebound and begin life anew without forgetting the traditions of the land left behind. Your celebration is an excellent example of this and I wish you all happiness both during the festival and in the years ahead."

•Charles R. Trieschmann, former Director of Inter-Agency Task Force, Washington, D.C.

"I very much appreciate your kind invitation to 'The First Annual Thai Dam Festival of Freedom,' and I regret that I will be unable to attend.

"By your presence in America, and by how quickly and well you have made this land your land, you have added a unique chapter to our Country's history."

•Dwight F. High, Department of Health, Education, and Welfare, Kansas City Regional Office.

"Sincere congratulations to the Thai Dam people celebrating their first year in the United States and to the State of Iowa on a very successful resettlement program."

•Lionel Rosenblatt, U.S. Department of State, Bangkok and Washington, D.C.

"The courage and dignity of the Thai Dam and the generosity of the Iowa people have inspired all of us who have had the privilege of working on the Indochinese program."

•Nick Thorne, U.S. Department of State, the Sanai, Saudi Arabia, formerly Senior Civil Coordinator, Camp Pendleton, California.

"I am very sorry that I cannot accept your invitation to be with you on The First Annual Thai Dam Festival of Freedom. All of us who were in the Inter-Agency Task Force at Camp Pendleton are proud of our involvement in the program and are

happy that we were able to assist you and Governor Ray of Iowa in establishing the Tai Dam community. My very best wishes for happiness and success in the years to come."

*Hank Cushing, Shep Lowman, Willie Saulters, Ray Fontaine, Steve Shepley, Steve Kinsley, Mac Thompson, Jack Huxtable and Phil Buechler, all U.S. Department of State.

Hank Cushing, representing the above names, said all of these people wished they could attend the celebration but could not because of work or duty stations. Every person requested that Mr. Cushing call from his office in Washington to extend their best wishes and to also say that they each felt they were a part of the resettlement project in Iowa. They also requested that Mr. Cushing say that they felt they had many friends in Iowa.

•Julia Taft, Deputy Assistant Secretary for Human Development, Department of Health, Education, and Welfare.

"Dear friends: Thank you so much for inviting me to your First Annual Thai Dam Festival of Freedom on November 20. I regret that I will not be able to attend, but I will be thinking of you all on that day and sharing in your joy.

"One of the most rewarding aspects of my life was serving as the Director of the Refugee Resettlement Program and in having been part of the humanitarian effort to find new homes and lives in America for you and the other Indochinese refugees.

"I wish each of you continued success and well-being in the future."

•Gregory Gross, Reporter for The San Diego Union, San Diego, California.

"Thank you very much for your gracious invitation to your first annual Festival of Freedom Nov. 20. I regret being unable to attend, but hope the event is a success and will be repeated throughout the years to come.

"The first days, months and years in any new land naturally bring stress and problems for people. But the fact that you can hold a celebration like this shows

that you are adjusting well to your new land and that your lives here will be happy.

"Again, congratulations on your event and best wishes for future success and happiness."

TASK FORCE CONTINUES

We are happy to announce that the Governor's Task Force for Indochinese Resettlement will be extended until Sept. 30, 1977. However, we regret that because of budgetary constraints and reorganizational requirements, Thanh Vinh Truong and Thouang Vanvilay will be leaving the Task Force on Dec. 15, which was the original date of the planned Task Force shut down. We wish them much luck and prosperity as they move on to new jobs.

Remember, we will be here to help you for another nine months.

(The following article was reprinted with permission from NEW LIFE (Oct. 1976), Department of Health, Education, and Welfare.)

REPORTING CHANGE IN INCOME

Refugees receiving cash assistance payments are reminded that they must report any changes in their income to their local welfare office. This applies to refugees who were previously unemployed and have now gotten a job, to those who receive a promotion or higher pay in their present jobs, and to those who were working but have now lost their jobs.

If the cash assistance payment covers a family group, any change in the income of any family member must be reported to the local welfare office.

Failure to report accurately and promptly any changes in income may result in the termination of cash assistance payments and in prosecution.

These are the same requirements that apply to Americans who receive cash assistance.

ALIEN REPORT DUE JANUARY 1977

Aliens (persons who are foreign-born and have not been naturalized--this includes all refugees except babies born in the U.S.) are required to file an annual report with the Department of Justice, Immigration and Naturalization Service, every January.

The report is filed on a small card which can be obtained at any Postal Service office. The cards will be available beginning Jan. 1. The Department of Justice requires that the report be filed no later than Jan. 31, 1977.

The procedure is simple: Simply pick up a card at any post office, fill it out, place a mailing stamp on it and mail it. The card already contains the correct mailing address. One word of caution though, be sure to ask for the alien annual report card and not the alien change of address card.

HAPPY NEW YEAR!

New Year's Day is the first day of the calender year (January 1) and it is celebrated in almost every country. In the U.S. most businesses are closed commemorating the holiday.

Parties are usually held on New Year's Eve to "watch the old year out." People often go to large parties and dance and rest and recuperate from the excitement the following day.

USED WINTER CLOTHING AVAILABLE IN DES MOINES

A limited supply of used men's, women's and children's winter clothing is available to interested persons in Des Moines. The clothing will be obtainable until Jan. 15.

For more information contact Mrs. Tom Baird at 515/276-1309 between 9 a.m. and 9 p.m.

CHRISTMAS TREE SAFETY

The Christmas tree is both one of the most beautiful aspects of Christmas and the most dangerous. According to Reynold J. Hentges, Iowa assistant fire marshal, the natural Christmas tree is always a potential fire hazard and "this year more than ever."

Hentges explained that because of the extreme drought the U.S. experienced this year the natural trees are unusually dry, and thus extremely dangerous. Persons buying a natural tree should make sure it's fresh. Hentges said that if a dry tree catches fire there's "almost nothing you can do to stop it."

(The State fire marshal's office is certainly not in the business of Christmas trees. What a family or person buys is completely at their own discretion. However, with this in mind, it is important to mention that the fire marshal's office recommends for safety purposes that persons buy artificial fire resistant Christmas trees. The trees are much safer (because they will not burn) and over the years cheaper. Without losing any of its beauty, the artificial tree can be used for many years.)

In a brief interview with Hentges he explained that if the following safety precautions are followed the possibility of a Christmas tree fire will be greatly reduced.

1. If you do purchase a natural Christmas tree, make sure it's fresh. One way to check the freshness of the tree is to simply look at it. Does it have any brown needles? Also you may shake the tree to see if any needles fall to the ground. If a large number of needles do fall, then the tree will not stay fresh for a long period of time. But the most simple way to check freshness is to bend one of the needles. If the needle breaks the tree is not fresh; if it bends easily almost like it is made of rubber then it's fresh.
2. If you buy an artificial tree, make sure it is 100% fire resistant.

3. If you purchase a natural tree, cut approximately one inch from the bottom and place it in a stand that holds water. Always keep the tree in a plentiful amount of water.
4. All lights used on trees should be approved by the Underwriters' Laboratory (UL). Lights that are approved will be labeled so right on the box they come in. (If you plan to use outside electrical lights, make sure they are also approved by UL and make sure they are to be used outside. Not all lights can be used outside.)
5. Metallic trees (trees that are made primarily of metal) should not have electric lights on them. According to Hentges, if one of the electric lights would develop an electrical short, the tree could become very dangerous.
6. Never leave the tree lights on when no one is at home or everyone is asleep.
7. Never place candles or any other heat- or flame-producing elements near the tree. Also, no one should smoke near a Christmas tree.

From everyone at the Task Force we would like to wish you a

MERRY CHRISTMAS

VĂN ĐỀ TIỀN TRỌC CẤP ĐỊNH CỦ.

(trích đăng từ tờ Đồi Sông Mới số tháng Mười)

Báo ĐỒI SÔNG MỚI có nhận được nhiều thắc mắc về số ngân khoản do chính phủ liên bang tài trợ các cơ quan thiện nguyên và các chương trình định cư của tiểu bang. Một số người hiểu lầm rằng họ được trả tháng 500 my kim mỗi đầu người coi như trợ cấp định cư. Do đó chắc rằng cần phải duyệt xét lại tại đây chính sách tài trợ định cư của chính phủ để đánh tan những sự hiểu lầm.

Vào mùa xuân và mùa hè năm 1975, chính phủ liên bang đã kết thúc với một số cơ quan thiện nguyên và cơ quan hành chánh tiểu bang về việc trợ giúp nhóm di dân mới tới từ Đông Dương. Theo kết ước đó, chính phủ liên bang thuận tài trợ 500 my kim cho mỗi đầu người trong việc định cư để thanh khoản nhưng chi phí mà các cơ quan nói trên phải đương đầu trong việc định cư người tỵ nạn.

Vì hoàn cảnh và nhu cầu mỗi cá nhân người tỵ nạn thay đổi (ví dụ về phuơng diện anh ngứ, sức khỏe hay khả năng chuyên môn), trị giá những sự trợ giúp để đáp ứng nhu cầu vì thế biến chuyển. Do đó số tiền 500 my kim có thể không thanh toán đủ chi phí cho một vài người tỵ nạn hoặc là không sử dụng hết cho một số người tỵ nạn khác. Mọi sự kết uốc của các cơ quan thiện nguyên nói trên đều được chính phủ liên bang kiểm soát và những món tiền không được sử dụng sẽ phải hoàn lại công nho.

Trong khê uốc ký kết với cơ quan thiện nguyên, chính phủ liên bang không an định khuôn mẫu cho việc sử dụng ngân khoản. Đầu chính quyền an' định như vậy song nguyên tắc là ngân khoản phải được sử dụng để thanh toán nhưng chi phí trong việc định cư và những ngân khoản chưa sử dụng đến sau khi đã định cư thì phải sử dụng vào mục đích giúp người tỵ nạn tự lập.

Vì thế cơ quan thiện nguyên được dành quyền phân đoán về những loại chi phí trong mục tiêu sử dụng ngân khoản tài trợ định cư.

Mặc dù có một số cơ quan thiện nguyên đã chọn giải pháp trả tháng cho người tỵ nạn số trợ cấp song việc thanh toán trực tiếp ấy không phải là điểm cơ quan phải làm. Những người tỵ nạn được lãnh số tiền ấy chỉ vì cơ quan thiện nguyên của họ định đoạt rằng đó là cách thích hợp để giúp họ một phần trong việc định

cu khi tro cap tien mat cho ho. Dieu quan trong can nhieu la nguoi ty nan khong co quyen doi thang so tien do noi co quan thiien nguyen. Su tro giup nguoi ty nan Dong Duong duoc chinh quyen lien bang hoạch dinh qua nhung phuong tien do cac co quan thiien nguyen cung cap. Dau co quan thiien nguyen bao lanh nguoi ty nan tra thang hay khong tra thang cho nguoi ty nan mot phan tien tro cap thi do la tuy theo hoan toan su can trong cua co quan ay.

MUA GIANG SINH

Mùa Giáng Sinh là lúc mà hầu hết mọi người mừng lễ Chúa Giáng Sinh cách này hay cách khác tuy theo tín ngưỡng và diễn tả tình yêu thương với gia đình, bạn bè, thân quyến và nhân loại.

Đối với người Thiên Chúa Giáo, lễ mừng Chúa ra đời được cử hành từ đêm rạng Sinh Nhật tối hết ngày 25 tháng Chạp. Vào ngày đó mọi nhà đều tụ tập quanh cây giáng sinh đặt ở giữa nhà và két bông, đèn; dưới chân cây là những món quà tặng được bắc bằng giấy đủ màu sắc.

Mùa Giáng Sinh khởi đầu từ lúc cây giáng sinh được đặt. Nhiều gia đình còn giữ tập tục lâu đời và trình trọng bằng cách két hộp mọi người trong nhà để cùng két đèn, hoa trên cây này. Cây giáng sinh đầu tiên do Ông Martin Luther két ở Đức, không có ý nghĩa nào khác ngoại trừ để mừng Chúa Giáng Sinh.

Một tập tục khác của mùa giáng sinh là hát thánh ca. Thánh ca được hát trong nhà thờ, gia đình do những nhóm người "hát dạo" tung nhà này qua nhà kia. Các bài hát dùng để ca ngợi Chúa giáng thế và tình yêu thương dòng loại.

Ông già Nô-en (Santa Claus) là một nhân vật huyền thoại của mùa giáng sinh. Ngài thi mập, bụng lớn, râu dài và mặc áo đỏ cứ hàng năm vào mùa giáng sinh đem tặng hàng triệu món quà cho trẻ em. Câu chuyện "Cuộc viếng thăm của thánh Nicholas" đã tạo ra nhân vật giả tưởng này. Tác giả là Clement Moore đã viết Santa Claus như thánh Nicholas đi bằng xe nai kéo đèn tung nhà, leo qua ống khói và bỏ đồ chơi cho trẻ em trong những chiếc vò treo sẵn ở cây giáng sinh.

Mùa Giang Sinh còn là thời gian đẹp nhất trong năm. Tuyết trắng phủ khắp nơi và trẻ em tha hồ chơi đùa trên tuyết. Cũng là dịp các gia đình không ngại xa xôi đến viếng nhau để ăn cơm, nhất là để mừng Chúa giáng sinh.

Một tập tục nữa là gửi thiệp chúc lễ. Mọi người đều gửi thiệp chúc lễ cho mọi bể bạn mừng ngày lễ vui vẻ. Tâm thiệp do do mang tình bạn và tình thường.

Nhưng người theo đạo Do Thái cũng có một ngày lễ gọi là HOA ĐĂNG trong khoảng 17 đến 24 tháng Chạp. Tôn giáo này chỉ chấp nhận Chúa Giê Su như một thanh nhân chứ không là con của Thiên Chúa.

Lễ Hoa Đăng kéo dài trong tầm ngày và thường trùng cho tôn giáo, phong tục và sự tự do của người Do Thái. Mỗi đêm dài hội này người ta đốt một ngọn nến và đèn ngày thứ tam thì cả tam ngọn nến đều sáng lên. Nhưng nến sáng biểu tượng cho đèn dầu đã tìm được trong đèn thò Jerusalem sau ngày Do Thái được giải phóng khỏi sự nô lệ hồi xưa. Theo tục truyền, mỗi chân đèn dầu chỉ du sang trong một đêm nhưng phép lạ đã làm cho các ngọn đèn này cháy mãi.

THAY ĐỔI SỐ ĐIỆN THOẠI CỦA TASK FORCE:

Vì nhiều sự thay đổi trong hệ thống điện thoại của tiểu bang, nhiều máy điện thoại đã thay đổi số. Vì thế còng quan Task Force đã có số mới cho điện thoại. Số của tiểu ban Việt Nam là 281-4332, 281-4333 và 281-4335. Tức là chỉ thay đổi số đầu cũ là 247 ra số đầu mới là 281. Nhưng số điện thoại này chỉ dùng trong vùng Des Moines. CÁC BẠN Ô XA XIN TIẾP TỤC DÙNG SỐ MIỀN PHÍ CỦA CHÚNG TOI NHƯ CŨ, TỤC LÀ 1-800-362-2923. Xin báo chúng tôi sự thay đổi của máy ban.

NGƯỜI THAI ĐEN ĂN MỪNG:

Khoảng chung 2100 người đã dự Đèo Nhật Niên Đại Hội Từ Do Thái Đen tổ chức vào ngày 20.11.76 tại tòa nhà Hồng Mã ở Des Moines. Phải nói rằng cuộc lễ rất thành công.

Thông đốc Iowa Robert D. Ray đã tham dự cuộc lễ này và đọc một bài diễn tú ngắn khen ngợi sự can đảm và thành công của nhóm người Thái Đen tại Iowa.

Ray cũng cảm ơn tam long quang đại của nhiều người Iowa trong việc giúp đỡ người tỵ nạn Thái Đen trong năm qua. Bài diễn tú cho quan khách, người bảo lãnh và người Thái Đen rất trịnh trọng. Gần như vì Thông Đốc đã biểu lộ xúc động vì giấy liên lạc mật thiết giữa các người bảo lãnh và người tỵ nạn. Sau khi cảm ơn các cá nhân, hội đoàn và cơ quan trách nhiệm trong sự thành công về việc định cư, Ray đã mang lại một vinh dự lớn lao cho Thái Đen tỵ nạn khi cho rằng ông rất vui mừng vì người Thái Đen đã mang lại cho Iowa một hương vị và văn hóa mới.

Sau bài diễn tú, Baccam Quy và Baccam Huong đã kính trình thông đốc Ray một bằng tri ân rất lớn mang những hàng chữ sau: "Để tri ân Thông Đốc Robert D Ray đã nhiệt tình trợ giúp người Thái Đen qua chuồng trình định cư người Thái Đen tại Mỹ để giúp họ có đời sống mới tranh thủ cho tự do. Vì vậy người Thái Đen kính trình bằng tri ân này. Bằng này do Baccam Quy đại diện người Thái Đen ký.

Colleen Shearer, Giám Đốc cơ quan Job Service of Iowa và cơ quan Task Force cũng tham dự buổi lễ và đọc một diễn tú ngắn. Kenneth Quinn thuộc Ủy Ban An Ninh Quốc Gia tại Bách Khoa đã mang lại một bức thư của Tổng Thông Gerald Ford. Arthur Crisfoeld, giao sứ ngôn ngữ tại đại học Hawaii cũng như Cam Uynh chủ tịch ban tổ chức đều có mặt tại buổi lễ.

Colleen Shearer đã chỉ huy cơ quan Task Force từ lúc đầu đã nói trong bài diễn văn rằng: Chỉ một năm trước chúng ta gặp gỡ trong xa la, nay đã là bạn thân và càng sau đây tin tưởng cung như tình thương mà chúng ta cần giữ mãi để cùng công tác". Shearer hom đó mặc một bộ áo Thái Đen rất đẹp do Seng Bacca tặng nhân dịp lễ sinh nhật của bà, đã nói thêm: "Tình thân của các bạn đã ăn nhập vào tâm khảm chúng tôi và Chùa đã gìn giữ chúng tôi trong một năm vất vả vừa qua. Sau này giờ nua nhìn lại con cái chơi đồn và chúng ta thấy rằng con cái chúng ta đã được hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp chúng ta đã tạo ra." Diễn văn này được đọc bằng anh ngữ và thai ngữ.

Sau phần diễn tú, thông đốc Ray và bà Shearer được tặng mỗi người một vong hoa. Đây là một tập tục lâu đời tại Đông Dương để đón mừng khách.

Vòng hoa giấy sắc sảo này được chèo vào cổ khách.

Không khí buỗi hội thay đổi khi Hương Baccam thông báo rằng phần vũ múa thống đốc bắt đầu qua bài hát IOWA. Đám đông đã hát lên trịnh trọng. Tâm hồn người tỵ nạn sáng khoái trong tình thương mới và tự do mới.

Mười cô gái đẹp Thái Đen và một nhạc công sử dụng đàn bầu (gần như loại guitar) đã tiếp theo đó bằng vũ điệu Iowa. Đây là một vũ điệu có truyền gọi là múa đèn. Các cô gái này mặc đồ đen, lồng xanh với viên áo màu bạc đã múa nhung đèn màu kết hoa sắc sảo. Vũ điệu kết thúc khi các cô gái tụ lại thành chuỗi Iowa. Thật là ngoạn mục và thích thú cho quan khách. Mọi con mắt đều đổ dồn vào nhóm vũ và đã tan thương nhiệt liệt.

Sau đó là bữa cơm trưa. Các loại món ăn Thái Den bày la liệt trên 30 cái bàn kê đầy phòng. Cả 2000 người sắp hàng thưởng thức nhưng món ăn lạ miệng như cơm nếp, cha giò, gà chiên, bò khô, miến, gà xé phai, cơm chiên và giòcha.

Thông đốc cũng như quan khách đã vừa thưởng thức các món ăn vừa thăm hỏi các gia đình và người bao lanh. Sau bữa ăn trưa Hương Baccam và Colleen Shearer bắt đầu vũ điệu có truyền. Mọi người đều tan thương và sau đó thi Kenneth Quinn, Arthur Crisfield cũng như các người hiện diện đều tham gia vào vũ điệu. Ban nhạc đã chơi nhưng bài hát có truyền và chẳng bao lâu sau đó mọi người đều tham gia vào cuộc múa nhảy này cách rất đẹp mắt. Đổi với các người có mặt, vũ điệu mang một ý nghĩa lớn. Đó là lần đầu tiên kể từ ngày người tỵ nạn đến Iowa họ đã được gặp lại nhau và cùng nhau mừng lễ cho thịnh vượng và tự do. Đầu người tỵ nạn Thái Den ở Iowa, họ không bao giờ quên quê hương qua sự gìn giữ các thói tục cổ truyền và do đó đã mừng lễ bằng cách mời bạn bè đến thăm dù buổi hội để họ có thể thưởng thức món ăn và ca nhạc Thái Den. Buổi hội đã noi lên tình bạn và tình thương giữa hai dân tộc.

Cũng như thông đốc Ray, Colleen Shearer, Kenneth Quinn, Arthur Crisfield và Jill Quam, phối hợp viên cố quan Task Force, mọi nhân viên hữu trách đều được tặng một bằng tri ân.

Đối với những người Thái Den và các người có mặt buổi lễ thật thành công.

• Diên van của Cam Uynh, Chủ Tịch ban Tổ Chức và là nhân viên Ủy Ban Task Force
Kinh thưa ngài Thông Độc, kính thưa quý Ông, quý bà: Trở nên chủ tịch ban
tổ chức lễ mừng Độc lập nhất Chu Niên tự do của đồng bào Thái Dam, tôi xin nhận danh
của Bắc Cam Quy, cựu Phó Chủ Tịch Liên Bang Thái và nhận danh đồng bào Thái Dam
tại Iowa, kính chào các quý vị tới dự buổi lễ này.

Chung tôi hàng mong rằng các quý vị, các anh-nhân nhạc và thân hữu không có
mặt tại đây sẽ quá lồi cho chúng tôi, một khi việc tổ chức không được chu tất lắm.

Buổi lễ mừng này đối với chúng tôi có 3 ý nghĩa:

-Ý nghĩa thứ nhất, cũng như những dân định cư đầu tiên, chúng tôi sống chung một
tình trạng, tìm kiếm tự do và đổi sống thích hợp, trên tân thế giới này. Hôm nay
chúng tôi, khánh thành lễ Thanksgiving đầu tiên của chúng tôi.

-Ý nghĩa thứ hai, chúng tôi vẫn tổ chức lễ này tại Đông Dương với một tên khác:
"lễ mùa mang mới, giỗ tổ" tuy theo địa phương nhưng vẫn cùng chung một nhân lễ:
"Tạ Chúa, và thân thánh cứu thế."

-Ý nghĩa thứ ba, Lịch sử Thai Dam cho hay rằng chúng tôi rải rác trên nhiều quốc
gia tại Á Châu, luôn luôn lành thân tranh khỏi giặc giã, và luôn luôn lành thân tìm
tới chốn tự do, an cư, lạc nghiệp. Thị ngày nay đây, chúng tôi là tân dân cư của
My Quốc.

Dù sao chăng nữa, nhìn qua quá khứ, biết bao bí thám, một khi, không dây 24
tiếng đồng hồ chúng tôi quyết định qua sông Cửu-Long, nước mặn đầm đìa, bờ lai
của cua, biết bao thân bằng sô hữu trong 20 năm qua sông tại đất Lào. Chúng tôi
không biết tương lai sẽ ra sao.

Chung tôi chỉ biết rằng sông thêm một cuộc phiêu lưu nữa nhưng không phải
phiêu lưu như những kỳ trước. Tân cư di Ha-noi, từ Hanoi sang miền bắc Lao và năm
1956 định cư tại Vạn Tuồng. Nhưng việc di chuyển trước kia được nhà chức trách
Pháp và Lao dam nhận và giúp đỡ.

Nhưng ngày mồng mai tháng 5 năm 1975, khi cụ Đại Diên qua sông Cửu-Long trên
chiếc do nho bap beng, chúng tôi chỉ có một niềm mong may là những quốc dân yêu

chuồng tò do sẽ không bò lủng chung tôi.

Với lòng tin này, chúng tôi tiếp xúc với các nhà huấn trach và ban-huấn tại Thái Lan. Chúng tôi trải qua nhiều trạng thái lúc thi hy vọng, lúc thi thất vọng, thật là nỗi sầu.

Rút cùng, lòng tin tưởng của chúng tôi không phải vô hiệu qua. Ngài Thông Doc Iowa đáp lời kêu gọi tha thiết của chúng tôi trong giai đoạn, làm nguy này Đoan đến Chính phủ Mỹ cho phép chúng tôi đến định cư tại nơi đây.

Tôi cũng nuôn nhẫn mạnh rằng việc định cư không phải là dễ giải. Nhưng đâu sao chẳng mùa, biết quả thật là khả quan. Đó là nhờ có các quý vị, mỗi người trợ giúp theo một ý thức nhân đạo, một lần nữa chúng tôi xin ngo lời ta ôn chân thật cũng chính phủ Mỹ Quốc, chính phủ Iowa nói riêng Ủy Ban Dinh Cu người Đông Dương; các tổ chức công và các tu nhân gop sức vào việc định cư này về mọi phuờng diện: dao ly, tri-thuc, hình thức và vật chất.

Chúng tôi tin rằng cuộc đời mới này sẽ vẫn vạn kiếp kiếp vê vang.

Bức thư của Tổng Thống Gerald Ford gửi qua Kenneth Quinn, Hội Đồng An Ninh Quốc gia, được đọc tại buổi lễ.

Tôi vui mừng nhận cờ hoa này khen ngợi đồng bào Iowa đã đảm bảo sự thành công của Lê Đê Nhất Chu Niên Mừng Tu' Do Thái Den.

Mỗi người đều có thể hành diễn về nỗ lực trong khắp lãnh thổ để đón mừng người tỵ nạn Đông Dương và giúp họ thiết lập cuộc sống Mới Tại Hoa Kỳ. Tiểu bang Iowa thật đang được ca ngợi vì đã đặt một guồng sang trọng sự mang nhân đạo quan trọng này.

Tôi vui mừng khen ngợi thông đốc Ray đã tiên phong trong việc thi đấu chương trình và mỗi cá nhân trong Ủy Ban Task Force đã làm việc cực nhọc liên li để chương trình được hoàn thành.

Tinh thần người Iowa quang đại dã mồ lòng và mồ của cho những kẻ khôn cung chinh là tiếp tục đẹp nhất của Hoa Kỳ. Trong năm kỷ niệm Hai Trăm Năm Độc Lập, quay sang và nói là một đóng góp lớn lao Vào Sức mạnh của cuộc sống trong nền dân chủ.

Arthur Crisfield, Giao sứ ngôn ngữ Đại Học Hawaii

Thưa thóng đốc Ray, quan Khách, đồng bào Iowa và cách riêng người Thái Den.

Thật là vinh dự cho tôi và cũng là một đặc quyền để hiện diện với quý vị trong cơ hội lịch sử này để chào mừng một ngày vui vẻ và hành diễn vì cuộc sống của mỗi người chúng ta--một ngày mà người Iowa đơn chào và ôm áp nhau ty nạn cách xa nửa Vòng trai đất, và hơn nữa, một ngày mà Đông gấp Tây trong thanh phục qui mến và tưởng kính.

Cho đến hôm nay người Thái Den biết rất ít về hoà bình và an lạc. Đó chính trị và xã hội đã tàn phá những thung lũng an bình của quê hương. Với làn sóng của những gia đình phân ly, người Thái Den đã không thể tiếp tục xây nhà, trồng cây và mọi sự lại bị tàn phá nữa. Tháng Năm năm ngoái làn sóng phân ly đã đến bờ sông Cửu Long và bờ lạc can đảm này hiện ở Voi chung ta, một lần nữa, đã bỏ quê nhà than

yêu của họ trong vùng đồi núi với sô hãi au lo dê vượt qua sông trong đêm tôi di vào một tương lai vô định.

Giai đoạn không ngờ vừa nói đã xảy ra tại Lào trong khi tôi ghé đây. Tại Ba Le tôi nghe những người Thái Đen đã cùng với gia quyến chạy sang Thái Lan. Báo chí không đăng tin này. Khi tôi ghé Vong Các thi nghe rằng người Mỹ sắp di tản Khoi Lao.

Tôi liên den bờ sông tìm gặp nhóm người mà tôi mới biết vài tháng trước, hiện tu tập trong một trại nhỏ và rất ít tài sản mang theo được, và không tin rằng họ lại phải chạy loạn lẩn núp. Tôi bị xúc động vì sự can đảm và cung rắn của nhóm lãnh đạo trước sự bất trắc. Nhiều người không nhận rằng họ là người tỵ nạn. Các lô tai đều đồng lõi.

Song trãi qua những tháng dài vắng, Iowa xa lạ đã thành mầm sống của nhóm người này. Thông đốc Iowa đã can đảm quyết định rằng Iowa sẽ bảo trợ nhóm người này mặc dầu xa lạ với người Mỹ. Ông thường cầm và còng việc lao nhọc của ủy Ban Task Force và quốc dân Iowa đã làm cau chuyện người Thai Dam trở thành một trong sự hành diễn của Hoaky.

Trong những thời gian mà các gia đình Hoaky bị giao động vì ván đề đô thi hóa và thương mại hóa, người Thai Dam là một sự đóng góp lớn lao vào sự sống và tin vào những lý tưởng mà tiên nhân đã song và keo dài trong xã hội ngày nay.

Đầu sự chú ý của chúng ta làn lao để giúp đỡ người Thai Den gia nhập lối sông của Hoaky, chúng ta phải do lương sự phát triển này ngay trong xã hội chúng ta. Chúng ta phải đặt nặng cái nhìn vào những sự đóng góp của người Thai Den và khuyên Khích họ giữ tài sản tinh thần than của họ. Cái đẹp và quý báu của họ không thể mất.

Trong khi Hoa Kỳ mừng Hai Tram Nam Đoc Lap và nhở lại những giai đoạn hiêm hoang của lịch sử, chúng ta hãy dấn thân vào tầm quan hệ của giai đoạn này và sự lớn lao của tinh thần khẩn pha lòng chúng ta để cuộc sống chúng ta sẽ là gubhg mâu cho mọi dân tộc trong viễn tưởng tự do, an bình thịnh vượng của thế giới.

Một số lời tuyên bố sau đây liên quan đến ngày đại hội được nhận nhiều ngày trước và đã được bà Shearer đọc trong buổi lễ.

*J.M.Wilson Jr., Phó hợp viên Nhân Đạo Sư Vu, Bộ Ngoại Giao, Washington DC.

"Thưa quý vị: Tôi đã nhận được thiệp mời tham dự ngày Đèo Nhật Chu Niên Mừng Tự Do của người Thái Den. Vì bạn công việc tại hải ngoại vào thứ bảy, tôi thật sự tiếc rằng không thể tham dự được.

Tuy nhiên, nhân cơ hội này, tôi không muốn chỉ cảm ơn lời mời song ca ngợi quý vị về chủ đề và tinh thần của buổi lễ. Tôi hiểu rằng năm đầu tiên tại một xã là thì khó khăn, song đó cũng là một phần của tinh thần sống động của xứ sở này là bắt đầu lại một cuộc sống mới mà không quên những tập tục của xứ sở nguyên thuỷ. Đại hội của quý vị là một khuôn mẫu tốt đẹp của tinh thần ấy và tôi nguyên chúc quý vị được hạnh phúc trong kỳ đại hội cũng như trong suốt năm tới.

*Dwight F. High, Bộ Xã Hội An Sinh và Y Tế, văn phòng vùng Kansas:

Thành thực khen ngợi người Thái Den mừng lễ Năm Đầu của họ tại Mỹ và nguyên chúc Tiểu Bang Iowa thành công trong việc định cư."

*Lionel Rosenblatt, Bộ Ngoại Giao, tại Vòng Các va Washington D.C.:

"Sự can đảm và đức tính của người Thái Den cũng như lòng quang đại của người Iowa đã xúc động chúng tôi là những người đã đi bước tiên phong trong việc định cư người tỵ nạn Đông Dương."

*Nick Thorne, thuộc Bộ Ngoại Giao tại Sinai, A Rap nguyên là nhân viên dân sự vụ tại Camp Pendleton, California.

"Tôi rất tiếc không thể nhận lời mời tham dự Đèo Nhật Chu Niên mừng Tự Do của người Thái Den. Tất cả chúng tôi trong liên-uy-ban tại trại Pendleton rất hành diễn vì đã được can dự vào chương trình và rất vui mừng vì đã được trò giúp Thông Đôc Ray thiết lập cộng đồng Thái Den tại Iowa. Nguyên chúc hạnh phúc và thành công cho những năm tới.

*Hank Cushing, Shep Lowman, Willie Saulters, Ray Fontaine, Steeve Shepley, Steve Kinsley, Mac Thompson, Jack Huxtable và Phil Buechler thuộc bộ Ngoại Giao. Hank Cushing đại diện cho nhóm trên nói rằng mọi người đều mong tham dự đại hội sống bất khả kháng vì lý do công vụ. Họ yêu cầu Cushing điện thoại chúc mừng và tin rằng

họ là một phần tử trong chương trình định cư tại Iowa. Họ cũng xin Cushing nói rằng họ nghĩ đã có nhiều bạn thân tại Iowa.

*Julia Taft, Phó ủy viên Phát Triển Nhan Đạo thuộc bộ Giáo Dục và An Sinh:

"Các bạn thân mến, Xin cảm ơn đã mời tôi tham dự buổi lễ mừng Đệ Nhất Chu Niên Tu Do vào ngày 20.11. Tôi rất tiếc không thể tham dự song sẽ nghỉ nhiều đến quý vị và chúc các bạn thân vui quý vị trong ngày ấy.

Phúc vụ với tư cách Giám Đốc Chưởng Trình Định Cư đã là một giai đoạn đặc biệt trong đời tôi và cũng là một phần trong nỗ lực nhân đạo tìm kiếm nơi an chốn ở tại Hoa Kỳ cho quý vị cũng như các người tỵ nạn Đông Dương khác. Chúc quý vị thành công và mạnh mẽ.

*Gregory Gross, phóng viên tờ San Diego Union:

"Cảm ơn quý vị đã mời tôi tham dự ngày Đệ Nhất Chu Niên Mùa Tu Do song tiếc rằng tôi không thể đến dự. Mong rằng dài hỏi gặt nhiều thành quả và vang danh mãi trong những năm tới.

Những năm tháng đầu trên một nơi xa lạ di chuyển mang lại buồn khổ và rắc rối. Song sự kiện quý vị có thể tổ chức ngày lễ này nhường thê' nói lên rằng quý vị đã thích nghi được với giải pháp mới này cách tuyệt đối và dài song quý vị đã hanh phúc.

Một lần nữa xin thành thật khen ngợi ngày đại hội và cầu chúc thành công và hanh phúc mãi mãi.

CHUNG TÔI VÀN TIẾP TỤC PHỤC VỤ:

Chung tôi hân hạnh thông báo rằng có quan Task Force sẽ tiếp tục phục vụ người tỵ nạn tại ngày 30 tháng Chín năm 1977. Tiếc rằng vì ván đề ngân sách bị giảm và đòi hỏi tái tổ chức, hai bạn Thanh Vinh Truong và Thouang Vanvilay sẽ mãn nhiệm vào ngày 15 tháng Chạp này là ngày đáng lẽ vẫn phong được dự định đóng cửa. Chung tôi cầu chúc hai bạn được nhiều may mắn và thịnh đạt trong nhiệm vụ mới.

Vì được triển hạn, chúng tôi sẽ có mặt tại văn phòng trong chín tháng tới để phục vụ quý bạn.

KHAI BÁO THAY ĐỔI LỜI TỰC:

(Trích đăng lại từ tờ New Life)

Người tỵ nạn nhận trò cấp hiện kim cần phải khai báo với văn phong an sinh xã hội địa phương bất cứ thay đổi nào về lợi tức. Điều này áp dụng cho những người tỵ nạn trước đây chưa có công việc và hiện di lâm, nhưng người được thăng ngạch trát hoặc được tăng lương trong công việc làm hiện có, cũng như cho những người đã di lâm trước đây nay bị mất việc.

Nếu cả gia đình cũng hưởng trò cấp thì cũng phải khai báo với văn phong an sinh xã hội địa phương sự thay đổi lợi tức của mọi cá nhân trong gia đình.

Không khai báo chính xác mọi thay đổi lợi tức thì hậu quả có thể là mất sự trợ cấp và bị truy tố.

Những người Mỹ nhận trợ cấp xã hội bằng tiền mặt cũng phải tuân theo các thẻ le nøi trên.

KHAI BÁO TÌNH TRẠNG DỊ CỦA VÀO THÁNG GIÊNG 1977

Mỗi người ngoại kiều (sinh trưởng không phải tại Mỹ và chưa được nhập tịch -- điểm này đương nhiên áp dụng cho mọi người tỵ nạn ngoại trừ trẻ em mới sanh trên lãnh thổ Hoa Kỳ) đều phải lập tờ khai mỗi năm cho Sở Nhập Cảnh và Nhập Tịch thuộc bộ Tư Pháp vào mỗi tháng Giêng.

Mẫu này có phát sẵn tại các trạm bưu chính kể từ ngày mồng Một tháng Giêng và Bộ Tư Pháp dời rằng người tỵ nạn phải điền vào mẫu và gửi về sở Nhập Cảnh và Nhập Tịch gần nhất trước ngày 31 tháng Giêng năm 1977.

Thủ tục rất đơn giản: Chỉ cần đến trạm bưu chính, điền vào mẫu, dán tem và gửi đi. Phải ghi thật đúng địa chỉ. Cũng cần nhắc rằng xin quý bạn dùng làm mẫu khai báo hàng năm (alien annual report card) với mẫu khai thay đổi địa chỉ (alien change of address card).

CHÚC MỪNG NĂM MỚI !

Nhiều quốc gia mừng ngày mồng Một tháng Giêng là ngày Nguyên Đan. Nhiều cờ sở tại Mỹ đóng cửa ngày hôm ấy. Các buổi dạ hội được tổ chức vào Đêm Giao Thừa để "tông cựu nghinh tân". Thiên hạ thường dự nhưng buổi dạ hội nào nhiệt, nhảy múa, nghỉ ngơi rồi lại nao nhiệt trở lại trong ngày Tân Xuân.

QUẦN ÁO CŨ MÙA ĐÔNG PHÁT KHÔNG:

Hiện có một số quần áo cũ mùa đông cho người lớn và trẻ em dành cho những người vùng Des Moines. Quần áo được phát cho đến ngày 15 tháng Giêng.

Nếu bạn cần thì xin liên lạc Mrs TOM BAIRD điện thoại số 515/276-1309 từ 9 giờ sáng đến 9 giờ đêm.

CẨN THẬN TRONG MÙA GIANG SINH

Cây giang sinh thì đẹp song có thể gây nguy hiểm. Theo Ủy Viên Bảo Vệ Hoà Hoan Reynold J. Hentges, các cây thông tươi dùng làm cây giang sinh trong năm nay rất nguy hiểm hơn bao giờ hết. Hentges giải thích rằng vì năm nay nắng nhiều cho nên cây cối thiên nhiên bị khô bất thường, do đó dễ bắt lửa. Khi mua xin xem chắc rằng cây còn tươi bởi vì nếu cây đã khô mà bắt lửa rồi thì vô phuờng cứu chữa.

Khuyên cáo trên không phải chỉ nhắm vào cây giang sinh và dĩ nhiên ai ai cũng cần thận khi mua. Tuy nhiên Ủy Viên Bảo Vệ Hoà Hoan khuyên rằng nếu dùng loại cây giang sinh nhân tạo thì tốt hơn vì loại cây này không dễ bắt lửa và có thể... dùng trong nhiều năm nên rẻ tiền hơn, mà vẫn giữ được vẻ đẹp của chúng.

Trong một cuộc phỏng vấn, Hentges đã cho biết những điểm cần thận sau đây cần phải giữ để giảm thiểu hỏa hoạn:

1. Nên mua một cây giang sinh THẬT TƯƠI. Muôn biết cây tươi hay không thì chỉ cần nhìn xem lá có bị vàng úa không, và lá nhẹ cây xem lá có rung không. Nếu lá đã vàng hay rung nhiều thì chắc rằng cây đó không dùng được lâu. Cách tốt nhất là thử bẻ một cuống lá nếu còn deo dai thì cây còn tươi, nếu gãy vụn thì đã khô.
2. Nếu bạn mua một cây nhân tạo, hãy chắc chắn rằng nó hoàn toàn không nhảy lửa.
3. Đối với cây thiên nhiên, nên cắt chừng vài phân ở gốc và bỏ vào một bình nước ở dưới chân cây. Hãy đổ nước luôn giữ cho cây tươi.
4. Loại đèn trang trí cần phải được Phòng thí nghiệm Underwriter chuẩn nhận. Đầu chuẩn nhận này ghi trên nhãn hiệu. Nên nhớ rằng đèn dùng ngoài trời cũng cần dùng loại được chuẩn nhận để sử dụng ngoài trời.
5. Không nên bắt đèn vào loại cây nhân tạo bằng giấy bạc vì dễ bắt cháy và do đó rất nguy hiểm.
6. Khi ra ngoài hay đi ngủ phải tắt đèn trên cây giang sinh.
7. Đừng thắp nến hay dùng bật cuộn máy sưởi nóng nào, hoặc máy bắt lửa nào, cũng như chớ hút thuốc bên cạnh cây giang sinh.

CÁC NHÂN VIÊN TRONG ỦY BAN TASK FORCE THÂN CHÚC TẤT CẢ CÁC BẠN
MỘT MÙA GIANG SINH VUI TƯƠI.

ကံ့ခိုပါမဲ့ထောက်တော်သူ၏သာမဏေနှင့်အတွက်မြန်မာနိဂုံးရုပ်ပါများ။

ປະກົດວ່າ, ແກ້ວມ່ວນ “ຊື່ອິດໃຫຍ່” ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນສິ້ງທາງການເຖິງໂຄງງານກົງລັດ
ອະນຸມັດໃຫຍ່ ທີ່ການຮັບຮອງຢູ່ວັນພຶດຕົວ ຕ່າງໆ ເລັກກຳບໍ່ມີຊາວົດຜົນພຶດຕົວ ປະກົດວ່າ ຕົວ
ເອງພົບນີ້ໄດ້ຮັບແງ່ນໝາດເປັນຈຳນວນ ຂົ້ນ 500 ເພື່ອຊົດຊ່ວຍຄົນເຊົ່າໃຫຍ່ ອິນສະຫະກຳລະແຍ
ຮິໂລ. ດັ່ງນັ້ນ ຄໍາອະເພີຍພາບ, ແຜນແລ້ວໃຫຍ່ ດັ່ງຕີ້ນໄລຍະນິ້ວ່າກັບແງ່ນໝາດເປັນຈຳນວນ
ດັ່ງນັ້ນວ່າຕໍ່ຢູ່ວັນພຶດຕົວ ດັ່ງຕີ້ນໄລຍະນິ້ວ່າ ແລ້ວ ແກ້ວມ່ວນ ມີອຳນວຍກົງລັດ.

“ແມ່ນ ດັ່ງກໍາບາວໄສ້ໄວ້ ແລະ ຊະນູບາລ ໄດ້ຮັກງົມຢູ່ວຽງຈັນ ວະວອງຈຳປຸງ ເພື່ອ ດັ່ງຕີ້ນິນ
ລໍາ ສົບຕາວສຈົບຈ່າຍຕໍ່ສຶກໂລ ຂຶ້ມັນ ລ້າລາຍຄ່າຍ ຂັ້ນ ເປົ້ນລາເຈົ້າຍ ແຜນຊີ້ອະຍຕົກໆ ຖ້າ ຖຸກວັດທີ່
ຕື່ຫຼັງຈີ່.

కంగనిస్తాన్

Santa Claus ເປັນເຮືອໃຈ້ຫີ່ຂີ່ຊີ່ສູງລົງໜ້າບໍ່ຈີ່ສຸດ ອິນຍາຍລົກສະໝັກສະໝັກ. Santa Claus ເປັນຄົນທີ່ຕຸ້ມ ອິນຍຸດີ່ບານຄະ ສົງຄື່ອງກົມຍາວທີ່ແລງວິ່ງ ເວັດລົ້າພະນັກສົດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບລາງວູດວັນຍາ ຮາວວ ສົງຂອງຂວັນຍະເປັນ ລ້າວຢ່າງ ດີເຫັນດີ່ດັ່ງລັກ ເລັກພື້ນປະຍຸງ ທີ່ຖຸາຍ.

ເຮືອງ ກາວ ແລ້ວ Santa Claus ບຸດ ໄດ້ ລຶບຕົວໜີ ດາວ ທັດ ລືບຫາກ ດີວິດຊີ່ວ່າ "Visit from St. Nicholas"
ແຕ່ງ ກິດ Clement Moore ດີ່ຢູ່ ຂົງນີ້ຫາກສັນ Santa Claus (ທີ່ ເກມ ແຜ່ນເມວະດີ່)
St. Nicholas ແລ້ວ) ປູ້ພາຍໃຕ້ ດີວິດ ຕົວໜີ ດັວຍ ເຖິງ ລາວ ແຫຼງ ສັນ ດັວຍ ລາວ ດັວຍ ລາວ
ແຕ່ລະເວີຍ ແລ້ວ ປູ້ພາຍໃຕ້ ມີ ລົງໄປ ຖາງທີ່ ຄວິ້ນ ນີ້ ໃນ ເລື່ອເອົາ ຂອງ ຂວັງ ຂວັງ ດັ່ງ ມີ ພົມ
ຄື່ອງ ອື່ນ ສໍາຫຼັບ ແລ້ວ ຢູ່ ດີ່ ຂົງກົງ ຕົ້ນ ທີ່ ເຂົາ ຈັ້ງ ປະ ອົບ ນີ້ ຢູ່ ປາກ ປະ ດັ່ງ ດັ່ງ ດັ່ງ

ບຸກຄົນທີ່ຖືກສ້າງ ຍຸດໃນ (ຊົງລຳຫວາດ ດັ່ງກ່າວ ອົບລົງ, ພົມແຍກຂະອາລາວ ຕີ່ບຸກໂທງ່ງ
ຜູ້ສິ່ງເຕົວເທິງກ່າວ ເປັນລູກຂອງພະເຈົ້າ) ສຳເຊັ່ນລູງລົ້ນ ເວົ້າຕົ້ນ ທີ່ມີ ລາຍ ສໍລັບສ່ວນຍາງດັ່ນສ່າງ
ດຸນເດືອນທີ່ບໍລິຫານໄວ້ໃນທີ່ເວົ້າຕົ້ນ ລົ້ນ "Hanukkah" ຫຼື "feast of Lights" ຖື່ນດັ່ງກ່າວຈະໄວ້
ດີບແຕ່ເດືອນທີ່ບໍລິຫານໄວ້ໃນທີ່ເວົ້າຕົ້ນ 17 ພາ, 24 .

ງວຍ Hanukkah ສະລິຍະນອງຮັ້ນຕີ່ ເປັນທີ່ແນ່ນເລະຫຼືໃຫ້ຄວາມໝາຍກັບແດງຕີ່
ຄວາມໝີທີ່ຂະໜາດໝາງລົ້າສູ່ຫຼາຍ ລັ້ນລັບມາທີ່ ແລະໆ ດາວ ຊຸວ່າ ຊາວ ອຸຈະຊົວຊາວ ປຸ່ມື່ນຫຼັງຫຼາຍ
ໃນແຕ່ລະຄົມ ຂອງເປັນທີ່ຮັ້ນ ເຊິ່ງຈົ່າໄລ ປຸ່ມື່ນຫຼັງຫຼາຍ ຫຼື່ ແຫ່ງຄົນທວ່າລົ້ນສູ່ດັກລັດຕີ່ ດີເຫັນເປັນ
ໝາຍແລະໜ້າຫຼັບ ບັນດີກຳໄຫ້ຄົນເຄີຍໃໝ່ ພຽນຫຼັງຫຼາຍລົ້ນໝາຍແລະຕີ່ ວະແນງ ປຸ່ມື່ນຫຼັງຫຼາຍ
ໃຫຍ່ ໃຫຍ່ ເຊິ່ງຈົ່າໄລ ປຸ່ມື່ນຫຼັງຫຼາຍ ຕະຫຼາມ ຂອບ ຄວາມ ເວັ້ນລົ້ນ. ວະແນງ ດັ່ງນີ້ວ່າລົ້ນ ຢີ່ ຢັ້ນ
ຢູ່ຫຼັກ Jerusalem ຖ້າ ຄົນທີ່ ປຸ່ມື່ນຫຼັງຫຼາຍ ໃຫຍ່ ໃຫຍ່ ນີ້ ທີ່ ຢັ້ນ ຢູ່ຫຼັກ
ຢູ່ຫຼັກ ນີ້ ນີ້ ຢູ່ຫຼັກ ຢູ່ຫຼັກ ຢູ່ຫຼັກ ຢູ່ຫຼັກ ຢູ່ຫຼັກ ຢູ່ຫຼັກ ຢູ່ຫຼັກ.

သာမဏေပျော်ရှုပါးပြုပေါ်အကိုယ်ဆုံး။

ఒంగ్రావసఃపద్మిహకఃశచమ్యణ్ణగ్రీలాను చ్ఛాకం సువాయస్యుః అప్య లోపీలప్యు లోవ్యుషీయు
శ్రీపెణిహస్తు అప్పిహకఃశచమ్యణ్ణగ్రీ కొండిషిష్టుః అప్పు నైప్యుః అప్పు నైప్యుః అప్పు
శచమ్యణ్ణగ్రీవాణ్ణసువాణ్ణపేశకంశ్చాచ ఉచ్చాకులు చ్ఛాకం పోతిష్టివాయస్యుః అప్పు నైప్యుః అప్పు
కిప్యు లోహణ్ణహస్తు శుఖప్రాణ / చ్ఛాకఃపద్మి గెంపాంశ్చ 247 ప్యుః అప్పు 281 తంప్యు
శ్రీపెణిహకఃశచమ్యణ్ణగ్రీసువాణ్ణపేశకం 247-4337 పద్మిప్యుః అప్పు 281-4337
అప్పుః . శాస ఐ శ్రీపద్మిహకఃశచమ్యణ్ణగ్రీసువాణ్ణపేశకం (Toll-free number) తిష్ఠివాయస్యుః అప్పు గెంపాంశ్చ .

గుసునదీలసవుట్టుకొర్కువుగా

“ແກ້ໄຂສິນລາຍເຕີມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີດັ່ງລາວເພື່ອຫຍຸງປຸລົມຄົງປະລາວຕໍ່ປາກສະເໜີ Colleen Shearer ຈະເກີຍໃຫຍ່ລາຍເຕີມແກ້ໄຂ ແລະ ທີ່ອຳນວຍຕາມ ອົງການຮັບຮອງຊາວອົນຍັດອິນໄດ້ຈິນ, ເຈົ້າກັນ, ດ້ວຍ Kenneth Quinn ດາວ National security Council ໃຊ້ເກົ່າມູນປະກາວ ຊຶ່ງເປົ້າຫຼັງຕາງໆແລ້ວ ກີ່ຫົ່ງສືປະເກົນເທິຜິດ Gerald R. Ford ສົ່ງເຊີ ; ແລະ Arthur Cristofeld ມີມາ ອົກທອນຫາດລາວ ພະຍາກ ອິຫາຍາ ນີ້ແກ້ໄຂ ຢ້າວາຍ ; ບໍ່ ຄໍາອືນ ປະເກົນ ລາວສົ່ງລາວ ນີ້ລາວ .

“ເພື່ອນຫຼາຍ” . ນັກເມືອງໄລ້ເຫັນວ່າສູ່ສົ່ງເຄີດ, ອິນສາຍແອວເຕີຫຼາງ ແລະ ສູ່ເອົ້າໃຫ້ກະຈຸກເຖິງ
ເຄົ່າລະຄົມ ກີ່ຫຼາຍໃໝ່ 2 ເທິງປີ ໄກສົ່ງຫຼັບລົ້ອນເຊື້ອ ສ້າງຢູ່ອາໄຫວ້າ ໃຫ້ເວັບເລື່ອຫຼັກລວມປຸ່ມ .

ເຫັນຈາກນີ້ສິນເລື່ອງມານຸ່ງໃຫຍ່ເປົ້າຫຼາຍໆ ທີ່ມີເວັບໄຊທີ່ມີຄະດີ ແລ້ວ ອົງກວ່ານີ້ແລ້ງ
ດີເລີ້ນ ດຳເນີນ ၂၀ ຕວ່າມີຕະຫຼາມ ປາຍໃລ້ຕົມ ແລ້ວ ອີເນັ້ນ ພັນຍາມີຄະດີ 2000 ຕວ່າມີຄະດີ
ເພື່ອນັ້ນລົງຈາກໄລ ເອົາໂຄງກົມ ຊຶ່ງເລື່ອນັ້ນທີ່ມີອົງກວ່າວິເຄາະນີ້ ສ່ວນຫຼາຍ ດັ່ງນີ້ແລ້ງ
ເຊີ້ນຕົວຢ່າງ ເຊີ້ນຫຼາຍ ສັບຕົ້ນ ຊຶ່ງແລ້ງ ເຊີ້ນຫຼາຍ ລາບ ຜົນເຊີ້ນ ແລະ ອົງກວ່າ
ດີເລີ້ນ ດຳເນີນ ປາຍໃລ້ຕົມ ແລ້ວ ອີເນັ້ນ ພັນຍາມີຄະດີ ແລ້ວ ອົງກວ່ານີ້ແລ້ງ.

କୁପାତ୍ତି ପଦକାମାପ, ନିଷଳାଙ୍ଗ ଭୂମି ଶାକିଂ ପାଇଁ ରିସାର୍ସ୍ ସଲେଖ ପତ୍ର :

“ ພັດທະນາເພື່ອຈົ້າ ຂີ່ ສະແດງຄວາມ ອະເພີຍຕິທະຍາ ຢາ, ບັງ ດ້ວຍເຫັນ ທີ່ ດີ ຊົງປານ, ແລະ ເພື່ອນຸ່ມໃຈ
ເກົ່າຫຼາຍຕິ່ ປົບປົດຕິ່ ໄດ້ ຕໍ່ ສະແດງ ວິຊາ ວິຊາ ວິຊາ ວິຊາ ວິຊາ ວິຊາ ວິຊາ ວິຊາ ວິຊາ
ຂາລຄາ ເພີ່ ແລະ ຕົ້ນ .

“ຕາຍຄວາມຄືຂອງເພວະນັ້ນເຈົ້າແລ້ວງ່ານ ສູນໃຫຍ່ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້ວ່າ :
- ສິ່ງ, ແວດ ນັ້ນເຈົ້າກໍ່ໄປຢູ່ລົງພົມບະເທົ່ານີ້ແລ້ວເມື່ອນີ້ມີການປຸ່ມແຜ່ຕົວ
ໃຫຍ່ “ເຫັນສິ່ງນີ້ແມ່ນວ່າແວງໜາ ຄວາມອື່ນດະນຸຍາຍ” ເລັດຖະບານຈິງຈະ
ຫຍຸງຮັດວິດໃຫຍ່ເຫັນວ່າ, ອຸນວິທີນີ້ແວງໜາ ນັ້ນສິ່ງທີ່ສະໜອງບຸນ “ຂອບພະກຸນ” (Thanksgiving)
ດັ່ງນີ້ນີ້ແວງໜາ ນັ້ນແມ່ນວ່າ ແກ້ວມະນຸຍາ.

“ສ້າງ, ລາຍ ປະວັດທີ່ ດອງຊົາວໄຟທີ່ ເລື່ວ່າ ແກ່ລ່ອນຍາ ພວກເຂົ້າເຫັນເຕີບໄຟເປັນຄົນ ເຕົ້າ
ສົງເຊີ່ງ ອາຫັນຢູ່ ຮິບຫຼາຍງ່າຍ ໂດຍ ຫາຍງາ ແລື່ວ່າ ໃນ ບະລິບ ເອແນີ່ ແລະ ເຕັມ ພ່າຍ
ກົດໃນ ຂໍ້ເຫັນຈຸ່າງ ແຜ່ນ ສະແວງຫາຄວາມ ສະໜູບສູນ ແລະ ຄວາມໃຫຍ່ຂາຍ.

“ແກ່ ອຸນວັນທີ 10 ເດືອນ ທັກ ຂອງປີ 1975 ຜົມບັນດາ 299 ພວກເຂົາ ພະຍະເຈົ້າໄດ້ລັບອຳນວຍ ແລ້ວ ດີນຕີເປື້ອລ່ານອັບປຸງ ເປັນພາຫານ: ພວກເຂົາ ພະຍະເຈົ້າ ສິນຄວາມ ແລ້ວ ອຸນໂຈ ລ່າ ປະຊາຊົນ ອຸນລະເຫດ ອິນດະ: ພົມບັນດາ ຈະ ຕໍ່ປະລະພວກເຂົາ ພະຍະເຈົ້າ. ພວກເຂົາ ພະຍະເຈົ້າ ສິນຄວາມ ທີ່ ນັ້ນ ພວກເຂົາ ພະຍະເຈົ້າ ຖໍ່ໄດ້ ຕິດຕໍ່ ວັ້ນຊີ້ວັນ ຈົ່າ ພົມບັນດາ ແລ້ວ ເປັນພາຫານ ທີ່ ພວກເຂົາ ພະຍະເຈົ້າ ສິນຄວາມ ດູ້ອະນຸຍາໂຮງ ເພື່ອລົງລົງ ເພື່ອລົງລົງ

‘ ຜົບສຸດຜົນໆ ຄວາມ ທາວະ ທາງໆ ພວກ ຂ້າພະເຈົ້າ ສຳລັບລາຍນີ ເປົ່ນຄວາມຈົງ ດ້ວຍເຈົ້າ ວິດໄອໂຄວ
ຄືໍໄລ້ ທ່ານອຸ່ນໆ ຄວາມ ປອງໆ ມີທ່າງໆ ພວກ ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນ ອະນະ ໄດ້ ຖົກຫຼຸກໄຕ້ ທາງ ແລະ ແກ້ງຫຼາຍ ຂະໜາ
ສະຫະ ວິດອະເພີວນາ ສຳໄລ້ອະນຸຍັດ ຮັບເອົາ ພວກ ຂ້າພະເຈົ້າ ເຂົ້າເຂົ້າ ເຊື່ອ .

“ພວກນັ້ນເຕີ້ມື່ງໄດ້ການນີ້ຕົ້ນ ດັ່ງນີ້ ສະແດງ ລາວຍ ດອບເຍະ ໄລເຍຣະ ຄິນ ດັ່ງນີ້ລາຍເຫຼາ
ເມື່ອໃຈ ອັນ ເລີດໃຊ້ ຢ່າງ ຕໍ່ກຳທຸກໆ ນັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເມື່ອນີ້ ຕໍ່ກຳທຸກໆ ນັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ກິລະນັ້ນເຫຼຸດສູງຫາງກີບ ຂອງຊາວພິບຕະ , ຕໍ່ອົງການ ຜ່າງໆ ຫຼື ບຸນຄົມ ອີເມື່ອ ໄລ ທີ່ເຫັນ
ຄິດໃຈ ຄວາມສົ່ງ ຄິດ ເພື່ອແກ່ ແລະ ຊຶ່ບໍລິສັນຕິພົງ ທີ່ນີ້ການ ຜ່າງໆ ຖື້ນໃຫ້ ດອງເຍັນກັ້ນ
ເມື່ອໃຈ ດັ່ງນີ້.

General R. Ford, ပုဂ္ဂန်လိပ်ငါးဘဏ်ရဲ့ဆောင်ရွက်သူ (ကံလျှော်စွဲလုပ်မှု ဒါန်ကျော်မြတ်သူ၏
ခို့ခို့အား Kenneth Quinn, အောင်ယူတဲ့ National Security Council ရဲ့ကျော်မြတ်သူ၏
ဖွံ့ဖြိုးသူ အောင်ယူတဲ့ ပုဂ္ဂန်လိပ်ငါးဘဏ်ရဲ့ အောင်ယူတဲ့)-

ແວນເຫັນທີ່ມີຄວາມສົງລະນະ ທີ່ມີຄວາມຍາວຍະ ອີກ ຕ້ອງມີຄວາມ ຍົມມາໃຫຍ່ເຊື້ອເສດ
ທີ່ມີຄວາມເຫຼືອໄລ້ກະໜຳ ພາຍໃລ້ຕ້ອງປະເທດ ຄືໄລ້ຕ້ອນວ່າລະແນະ ຊຸດຂໍ້ອະນະ ແລ້ວ ຖ້າວິທີ

ମିଳିବାକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହେଲୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହେଲୁ ଏବଂ ଯେତିବିନା କୌଣସିବା ପରିବାରର ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା ଏବଂ କୌଣସିବା ପରିବାରର ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା .

- Arthur Cristfield , సహాయికలుగా బహిరంగమైన ప్రాణిలు :

" ହେବୁ ଜୀବନୀ Ray , "ଏହାପ୍ରକଟିତ ହେବୁ ମେଲିଲୁ ନେଇବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା :

ລົມຂ່າວຈະຖືກວິຫຼາຍ້າໃດກໍແຕ່ລົມຜູ້ບໍ່ຄວາມຮັນຕີສຸດ ແລ້ວຄວາມປອດເພີ້ມ
ສ້າງພື້ນທີ່ສັນນິ່ງ. ການປູ່ມາແປງຕັ້ງຕີ່ໃຫຍ່ຫຼາງລົມສົ່ງຄົມແລະລັ້ນການເມືອງໄດ້ເກີ່ມາຍ
ເຫັນວິດເສີ່ງຂອນ ອົນແນ່ນຂອງລູກຂອງເມົາເຈົ້າ ແລ້ວພົມຫ້ອງ ລູກເຕົ້າ ເບັດເຫັນຫົດແບ່ງ ອົບບົນຈາກ
ບໍ່ມີໄລຍ່ອນສິ່ງເສີ່ງຈາກຍົງ ຂອງການວຸດຫານ ຊຸງທ່ານຫຼັກກີ່ອນກາດແກ່ຊຸວິຫຼາດໄດ້ເກີ່ມາຍາກ
ນີ້, ເປັນເປົາກະຕິ ອົບເຫັນສຸດ ຊຸວິຫຼາດກຳອາດກະ ສາບຍຸນໄປກົດໝົດ ອົບເຄື່ອນຫຼັກຂອງປຶກປົງ
ບໍາຍເທິ່ງຍົງ ຂອງການວຸດຫານ ດັ່ງນີ້ໄດ້ຖືກວິຫຼາຍ້າແລະແກສແຜ່ນີ້ຂອງ ວິທີບໍ່ມາຄົນເທິ່ງຄວາມກົງ
ຫາຍເທິ່ງຍົງ ຂອງການວຸດຫານ ອົບເຫັນສຸດ ໄດ້ເກີ່ມາຍາກີ່ນີ້ໃຫຍ່ໃຫຍ່ ດັ່ງນີ້ແມ່ນຄວາມແຫຼງ
ອົບເສັງ ທີ່ໃດປະເທັນປະເວັນປະເວັນແພື້ອ ຂີ່ ສັງເກົນ ຖື່ນ ພົມຊົງໃຫຍ່ໃຫຍ່.

ເຫດການອັນຕ່ື້ນໃຫ້ຕໍ່ເປົ້າຍາວ່ອນ ບໍລິສັດ ດີນ ຕອນທີ່ ວັ້ນຍະຈົ້າ ໄອ ນຸດລັບຄົນຖ່ຽນປະເທດລາວ . ຕອນທີ່ ວັ້ນຍະຈົ້າ ບໍ່ຄັງຢ່າງຍຸງຍາ ອີ ວັ້ນຍະຈົ້າ ປໍລັບຂ່າວສໍາໜູ້ ໂຮງວ່າ ວັ້ນຍະຈົ້າ ລ່າຄອບຄວ

ຂອງລາວ „ນະ ແຫ່ງນາງອິກາ ທູາປາກົນ ນີ້ແກກນີ້ຫຼືຜົບຜັບ ນີ້ປຸ່ມໍລະເຮດໄຟທະນັ້ນດີ່ ດຶງວິວລາຍື່ນ ບັນຍື່ລ່າວ
ຫຼັງຈາກລົງທຶນສື່ເພີ້ມລົງລວມວ່າ ພະເກົ່າງງາມແລບ ສີ່ຜົບຜອລານີ້ຍະຈົ້າຈຳ ຖ້າວອຣະເວີຣີນີ້ແຫ່ງ
ຄົນ ນີ້ໃຫ້ອອກຈາກລາວຫົວດ້ວຍ . ຂໍ້ເຫັນຈົ້າຕີ່ ນີ້ໄປຜົບຜິ່ນຊາປແດນວ່າ ອັດ ຜັນທີ ເລະໄດ້ຜົບຜັບ
ບຸກຄົນ ໄດ້ ຂ້າຍະ ຈົ້າ ສິ່ງແກ່ນຫຼັກ ພາກອນ ປະເທົານ ສອງເລືອນ ແກ້້ວັນແລ້ວ ໃຫ້ວິຫຼຸກນັ້ນ ປຸ່ອໃຫ້ນັ້ນ
ເຜົບຜົບ ດີ່ ແກ່ນລະຄົນ ໄດ້ ຄົງອົດອງ ຕິດໃຕ້ ລັກ ບຸກອົບພາຍົ່ານໆ ແກ້້ວັນ ພ້າຍະ ຈົ້າ ດຶງວິວລາຍື່ນ ແກ້້ວັນ
ສິ່ນລາຍ ຕິ່ນ ແກ້້ວັນ ທີ່ ຢັ້ງ, ທີ່ ລັກ ພາກ ຂອງ ເມົາ ຈົ້າ ນີ້ ຕັດສິນ ຕີ່ ສິ່ງທີ່ ທີ່ ສິ່ນລາຍ ແກ້້ວັນອັນ ທາງໜາກ
ທຸກຜົບຜັບ ໄດ້ ແກ້້ວັນຖືວ່າ, ເມົາ ຈົ້າ, ເປັນຊາວອົບພາຍ ສິ່ງ ດຶງວິວລາຍື່ນ ເລະ ວາງວັນຫຼາງ ຂົ້ນ ເມື່ອ ຂີ່ລື່
ຜົບຜານ ແລ້ວ ສິ່ງ ທີ່ ດັບໂດຍ ທຸກຜົບຜັບ ສິ່ງ ດຶງວິວລາຍື່ນ .

ແຕ່ວ່າ ລູ້ບໍ່ ເລືອນຕໍ່ສາ ແລ້ວ ຖໍ່ມີຄວາມຮາວ່ຽ່ມັນ ໃຫ້ຄວນໄອວາໃຫ້ປໍ່ສິດ
ກົງກົວ ພາກ່ອນ ໄສ້ນີ້ເລີຍທີ່ຄວາມຮາວ່ຽ່ມັນ ຊຸວິທະນຸ່ມ ຂອງ ດົກ ແລ້ວ ດົກຄົວໄລ້ທີ່ມີກົງກົວ
ເລະ ໃຫ້ຄົວໃຫຍ່ຮັບຮອງ ເພື່ອ ຊາວເຜົ້າ ວັດທະນາ ສັງລົງ ທີ່ຈີ່ຊາວອະເຍດີກັນ ອ່ວມຫຼາຍທີ່
ມີໆ ເລີ່ມ ດັ່ງຕາມສົງລົງ ເລະ ຄວາມເອົາໃຈ ໃຫ້ບໍ່ມີກົງກົວ ຢັ້ງກົງກົວ ພາກ່ອນ
ປະຊາຊົນ ຮັນໄອວາໃຫ້ໄສ້ເລີຍທີ່ປະລິບ ບະລິບ ຂອງ ເຈົ້າບໍ່ມີ ສົນຫາງຕັ້ງປະລິບ
ແກ່ຊາວຸດ ຮັນໄອວາໃຫ້ໄສ້ເລີຍທີ່ປະລິບ ບະລິບ ຂອງ ເຈົ້າບໍ່ມີ ສົນຫາງຕັ້ງປະລິບ

ເສັ້ນໃນລາວ ປະເທດ ອະເຍກີນາ ຍາວສ ຈຳເປັນ ສລງຈົ້ນ ຂົບກອງ ແຫ່ງ ສອງ ວິຊະ ດູ້ໃນ ໄດ້ ຍາວ
ແຫ້ ໃກສົດຈຳ ລະພິບ ກົງ ເຫດຫານ ໜີ້ ເຫັນ ຮັ້ນ ຕ່າງໆ ຂອງ ຢັດສາລາວ ສີ ຂົບ ຍາວ ເຫັນ ປົງ ປຸລະຍາ
ນັ້ນ ອຸ່ນ ແກ້ໄຂ ການ ພັນຍາ ແລະ ຖື້ນ ສີ ດັວຍ ຢ່າ ຂົບ ດັວຍ ມີ ນັ້ນ ເຖິງ ພົມ ເພື່ອ ຊົບ
ຊື່ ວິດ ຂອງ ຍາວ ເພີ້ນ ທີ່ ເຫັນ ບັນດາ ຕົວ ແລະ ເຫັນ ສີ ດັວຍ ມີ ນັ້ນ ເຖິງ ພົມ ເພື່ອ
ຊື່ ວິດ ຂອງ ຍາວ ເພີ້ນ ທີ່ ເຫັນ ບັນດາ ຕົວ ແລະ ເຫັນ ສີ ດັວຍ ມີ ນັ້ນ ເຖິງ ພົມ

- J.M. Wilson, Jr., ජෝන්ස් විලොන් Humanitarian Affairs, නෑතුවානා ප්‍රාගෝන, Washington DC.

“ ບັນລາຫ່ວຍຜູ້ຂະງຽດ ; ຂໍ້ເພະເຈົ້າໃນກົບລວມທີ່ມີອາຫາດກ່າວເກົ່າກ່າວ ເພື່ອຖື່ນໄປກ່າວສາງຕະຫຼາມ ສະລິ້ນ ສະຫວູນວັນຄົບຮອບໂລງປີແຕ່ງໆອີເມວະຍາບອອງຊຸມໄຫວ່າ ແຕ່ເປັນໃໝ່ເຫັນສູ່ດາບໃໝ່ຂໍ້ເພະເຈົ້າທີ່ ສາມາດໄປກ່າວໃນສິ່ງອຳງາວຂ້າຍເຈົ້າຈະໄດ້ອອນຫາດີ່ນີ້ຫາງໄປຜູ້ທີ່ ຕ່າງປະເທດໃນຫຼຸດວິວເຄີຍວິວ ”

. Charles R. Trieschman , ຜົກຄ້ານວຍການ ຄົນທີ່ມາ ຂອງລົງທຶນການກັບຮອງ ຖ້າວອັນຫຼືບຕິດ ວິຊາກົນ, ດີເລີ.

* ඩ්යුංස් වී ගෙනි කාවලි නිභා තුළ පෙනෙනු ඇත්තේ පෙනෙනු යාම නො නිස් නො නැත්තු යි.

ການເຈີ້ຍວາງໜ້າໃຫ້ຫາຜູ້ຖືກ ການໃໝ່ໃໝ່ສະຫະລະເຄີຍອະແດວິນາ ໄລະ ໃຫ້ຖືກລະບວຍໃຫ້ກາ ເປັນ ປະເທດໃໝ່ ດະລຸບພະຍາຍາຫຼາຍ ຊີ້ຂວາງໜ້າ ໃລັບຍາວັນ ຕື່ມະ ຕັ້ງທີ່ ໄດ້ປະວັດ ສາດ ອະເນີນວິນໜີຕິກາ .”

- Dwight F. High , జాన న్యూఐహారమ్మణ స్కూల్ క్లాస్ , లెంప్రైటోన్ , ఫీల్డ్ క్రీవ్స్ స్కూల్ ,
Kansas City .

" ວັດທະນາ ຂໍສະແດງຄວາມ ຍາກາຍຸບຖື ແລະ ສ້າງລະເສີ່ນ ຖ້າວິທະຍາ ໄດ້ ອົກສາ ນັ້ນຕີ່
ສົມຄລກອະນຸມື່ງ ປີ „ເຫັນວານີ້ແມ່ນຫຼຸດສະຫະວັດຈະແຍດີວາ ແລະ ຕໍ່ ອົກໂອົວ ໄດ້ ອົກສາ
ສ້າງຄົນ ຍົດທາ ສ້າງວາງ ຫຼື ຊົງວິໄລໃໝ່ ຂອງ ບ້າວິທະຍາ .”

- Lionel Rosenblatt, ລາວກະຊວງກັນຕົ່ງປະເທດ ສີບາງກອນລະວະລົມຊີງຕົວ, ດີຊີ.

- Hank Cushing , Shep Lowman , Willie Saulters , Ray Fontaine, Steve Shepley, Steve Kinsley , Mac Thompson , Jack Huxtable ແລະ Phil Buechler ທີ່ມີຄວາມຮັບຮັກ
ເຈົ້ານັ້ນທີ່ຈາກກະຊວງຕ່າງປະເທດ .

କାମ ଦୁଃଖରେଣ୍ଟିଙ୍ଗ ଜୀବନରେ ହିଁ ବିଶେଷତାଙ୍କୁ ଏବଂ ଧ୍ୟାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ।

- Gregory Gross , బెస్ట్ ప్రైజ్ విజేటరీ దాటుతున్న తమ ప్రపంచాన్ని అందుల్లాగుతున్న సాండ్‌డిగో యూనియన్ , సాండ్‌డిగో , కాలిఫోర్నియా .

ជាការងារប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្នរបស់ការងារបច្ចុប្បន្ន

ពាយីវា ស្ថាបុរាណ និការគិតជា នៅវីវ៉ីយោរាជីយេ តើ មីកាន់ពេលវូណា ដែលនាម
អ្នកបានបង្កើតឱ្យរាយការ និងប្រើប្រាស់បាន ។

ກົມລາຍງົມກົມຢູ່ນແຍງລາຍໄດ້ເຊື້ອງບັດຄວ

ស៊ីអូរុណុយនាយកដ្ឋាន ហើយ ហើយ សំលៀបដែរ ឈើទឹករួម និង ជិតិយោ ឯស Moines .

କାଳପରିଚୟମହିମାଙ୍ଗିତ୍ସବରେ

Hentges ໄລ້ວຂະໜິບາບຕີຍ ອີກວ່າ ເສົ່າງຈາກ ສະຫະເກດ ລະແຍກໃຈ ອັນດີເສີມ ວາງແລ້ວ ແລ້ວໆ ຊຸກ
ຄື່ງທີ່ໂຮດຕັ້ງ ໄພ້ ແກ້ວມະນຸ: ຖ້າ ດັ່ງນີ້ແລ້ວ ເປັນປົກລາວ ໂດຍ ແລ້ວ ເວັດໄທ ຫັນຍືອັນຕະກະວານປຸ້ມ.

ខ្សែទីនឹងចូលរួមប្រើបាយការណិតសាស្ត្រ ស្ថិជ្ជាប់ខ្លួនយកនីមួយៗ ដូចសំណើនីមួយៗ និងការពារក្នុងក្រុងប្រព័ន្ធអ្នកសាស្ត្រ ។ Hengges នាង់ទៅការបាយការណិត និងការពារក្នុងក្រុងប្រព័ន្ធអ្នកសាស្ត្រ ។

၁. ကုသေသနများအတွက် ပြည့်စုစုပေါင်းစပ်လိုက်နည်းဆေးရှာရ ပါ။ ဒါဟာ မြတ်ယောက်များအတွက် ပြည့်စုစုပေါင်းစပ်လိုက်နည်းဆေးရှာရ ပါ။

ယခါနာ မှာ ယောက် အာရုံး မြတ်စွာ ပို့ဆောင်ရေး ဝန်ကြီးခွဲ မြတ်စွာ ပို့ဆောင်ရေး ဝန်ကြီးခွဲ

Merry Christmas!